

Navnlig de seneste amerikanske resultater fremhævedes.

Samtlige talere tilsluttede sig de afsnit i rumudvalgets beretning, som vedrørte det tekniske underudvalgs og arbejdsgruppens konklusioner og anbefalinger. Derimod beklagedes det fra alle sider, at det fortsat ikke havde været muligt for det juridiske underudvalg at udforme en tekst til en ansvarsaftale, og der udtryktes håb om, at der snart kunne ske fremskridt i denne forbindelse. Sovjetunionen udtalte, at et fra indisk side i udvalget forelagt kompromisforslag udgjorde et godt grundlag for det videre arbejde.

Meningsforskellen mellem på den ene side de socialistiske lande og på den anden side næsten alle øvrige lande om indholdet af en ansvarsaftale kom tydeligt til udtryk under debatten. Flertallet af lande gik ind for, at en ansvarsaftale måtte indeholde bestemmelser om en mæglinginstitution til bilægelse af tvistigheder. Denne institutions afgørelser skulle efter disse landes opfattelse være endelig og bindende. Med hensyn til erstatning var det de nævnte landes opfattelse, at der burde være mulighed for at yde fuld erstatning, samt at afgørelse af erstatningsspørgsmål burde ske i henhold til skadelidtes nationale lovgivning.

Sovjetunionen og flere andre socialistiske lande gav udtryk for, at TV- og radiospredning via satellitter måtte ske i overensstemmelse med folkeretten, hvilket ville sige, at spredning til fremmede stater ikke måtte ske uden disses udtrykkelige samtykke.

III. Resolutionerne.

1. udvalg og plenarforsamlingen vedtog henholdsvis den 12. og den 16. december 1969 følgende to resolutioner:

En fra amerikansk side foreslået resolution, som opfordrede til internationalt samarbejde om udnyttelsen af fjernagttagelser af kloden, vedtoges i 1. udvalg med 94 stemmer for (herunder de skandinaviske lande), 8 imod (østlande), medens 3 afstod. (res. 2600 (XXIV))

En af rumudvalgets medlemmer udarbejdet resolution, hvorefter rumudvalgets beretning toges til efterretning, og udvalget opfordredes til at fortsætte arbejdet, vedtoges enstemmigt i 1. udvalg (res. 2601 (A) og

B. (XXIV)). Begge resolutionsforslag vedtoges af plenarforsamlingen med et stemmemønster svarende til det i 1. udvalg.

1. udvalgs beretning: A/7900.

Nedrustningsspørgsmålene.

(Dagsordenens punkter 29, 104, 30 og 31).

Ovennævnte spørgsmål blev behandlet af 1. udvalg i perioden 17. november til 12. december 1969 under følgende dagsordenpunkter:

- A. *Punkt 29*: Spørgsmålet om almindelig og fuldstændig nedrustning.
- B. *Punkt 104*: Spørgsmålet om kemisk og bakteriologisk (biologisk) krigsførelse.
- C. *Punkt 30*: Den påtrængende nødvendighed af at standse nukleare og termokuleare forsøg.
- D. *Punkt 31*: Konferencen af ikke-nukleare stater.

Det besluttedes at undlade at fastsætte nogen rækkefølge for spørgsmålenes behandling under udvalgets indledende generaldebat, således at det skulle stå delegationerne frit for i deres indlæg uanset tidspunktet for disses afgivelse at udtale sig om et hvilket som helst nedrustningsspørgsmål. Generaldebatten, hvorunder der på 18 møder fremkom i alt 89 indlæg, varede fra den 17. november til den 3. december, hvorefter udvalget gik over til behandlingen af de enkelte resolutionsforslag i den rækkefølge, hvori dagsordenpunkterne ovenfor er anført.

Debattens formelle dokumentariske grundlag var navnlig den årlige beretning fra nedrustningsudvalget i Geneve (CCD) og — jfr. nedenfor — 4 af generalsekretæren afgivne beretninger samt et af de socialistiske lande forelagt udkast til konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af kemiske og bakteriologiske (biologiske) våben og om tilintetgørelse af sådanne våben.

I centrum for debatten stod et i CCD's rapport optaget fælles amerikansk-sovjetisk udkast til aftale om forbud mod anbringelse på havbunden og dennes undergrund af atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben samt spørgsmålet om kemiske og bakteriologiske (biologiske) våben.